

[Adam Møller.]

at det er ret indlysende, at det i og for sig er et lovforslag, som tilsigter at skabe en vis propaganda, et forslag, som bygger på, at nogen måske ikke skulle have kendskab til de vidtgående foranstaltninger, som i forvejen er gennemført.

Det er rigtigt, som det allerede er nævnt her i dag, at der allerede i oktober måned, den 8. oktober, af socialministeren blev fremsat et forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Det er også rigtigt, at dette lovforslag blev gennemført af et meget bredt og stort flertal her i folketinget. Man er altså absolut velvillig over for disse ting. Det er tillige rigtigt, at der også ellers er foretaget ting, f. eks. en varig forhøjelse på 1.800 kr. årlig til dem, der samtidig med at være hædersgavemodtagere er invalidepensionister. Og der er afsat et beløb på $\frac{1}{2}$ mill. kr. årlig, så man kan yde hjælp til dem, der er ramt økonomisk i varigere grad efter trangen i det enkelte tilfælde.

Jeg synes derfor, man må sige, at den saglige side af sagen har både dette høje ting og regeringen ganske naturligt sin opmærksomhed henvendt på. Der er efter min opfattelse intet behov for at fremsætte et sådant lovforslag. De interesser, som tilsyneladende efter lovforslagets ordlyd er varetaget ved dets fremsættelse, bliver varetaget, og de vil fremtidig blive varetaget, også selv om det pågældende lovforslag ikke var fremkommet.

Bundvad: Da vor ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg gøre en ganske kort bemærkning.

Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at der gentagne gange er sket revisioner af lovgivningen i forbedrende retning. Det, der er tale om her, er, at man skal markere 25 års dagen med en engangsudbetaling af 1 måneds ydelse. Jeg kan sige, at vi vil se med velvilje på det spørgsmål i udvalget.

Per Møller: Venstre kan tiltræde de synspunkter, socialministeren fremhævede i sin

redegørelse, og vi lægger i særlig grad vægt på tilsagnet om en positiv, en interesseret indstilling fra regeringens side til den undersøgelse, der er i gang med sigte på, om man burde tage yderligere skridt til sikring af besættelsestidens ofre.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Som bekendt har folketinget allerede markeret 25 års dagen, idet tinget ved tredje behandling den 19. marts har vedtaget et lovforslag, som forhøjede hædersgaverne med 200 kr. årlig samt med yderligere 1.800 kr. for hædersgavemodtagere, der samtidig er invalidepensionister. Der er også givet de enkelte muligheder for at få deres sag til fornyet undersøgelse med henblik på de lidelser, de enkelte har pådraget sig under de forskellige ophold og behandlinger, idet deres tilstand næppe kan ventes at blive bedre, men tværtimod vil forværres med stigende alder. Desuden har regeringen, som nævnt af socialministeren, besluttet på de årlige finanslove over en 10-årig periode, første gang nu i 1970-71, altså i 25-året for befrielsen, at afsætte 500.000 kr. årlig til Frihedsfonden, der ved hjælp af disse beløb vil kunne videreføre sit arbejde med at komme besættelsesofrene til hjælp, hvor erstatningsreglerne ikke har vist sig tilstrækkelige. Når endvidere foreningen Frihedskampens Veteraner vil tage hele problematikken omkring erstatningen til frihedskampens ofre op til overvejelse med henblik på at finde frem til en mere generel målsætning, må vi se med velvilje på, at der sker en sådan gennemgang, og afvente resultaterne og se på dem, næste gang spørgsmålet er aktuelt.

Kurt Brauer: Socialistisk folkeparti kan støtte den tanke, der ligger bag fru Hanne Reintofts lovforslag om en særlig ydelse til besættelsestidens ofre. Der foreligger, som allerede andre ordførere har påpeget, før jeg kom på talerstolen, en vilje hos administrationen til at se på de enkelte beregningsgrundlag, men det forekommer mig helt